

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2008, č. j. 1 Cad 6/2008 - 50,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2008, č. j. 2008/2964 - 212, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí. Současně žalobce požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o uvedené žalobě.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2008, č. j. 1 Cad 6/2008 - 50, byl zástupcem žalobce pro řízení o žalobě ustanoven Mgr. Eduard Beneš, advokát, se sídlem Na Rozcestí 6, Praha 9.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž konstatuje, že v dalších věcech jej již zastupuje JUDr. Vít Vohánka. Jak lze dovodit z obsahu podání, kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žádá,

aby rozhodnutí, kterým byl v posuzované věci ustanoven zástupcem advokát Mgr. Eduard Beneš, bylo zrušeno a zástupcem pro řízení o žalobě byl ustanoven advokát JUDr. Vít Vohánka, který jej zastupuje před Městským soudem v Praze.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Smyslem tohoto ustanovení je poskytnutí faktické a odborně fundované ochrany práv osobě, která by jinak měla být osvobozena od soudních poplatků a u níž je takové ochrany třeba, neboť jen tak lze v kvalifikovaných případech (za splnění § 35 odst. 8 s. ř. s.) dostat zásadě rovnosti, jež se promítá v zákonem výslovně vyjádřené zásadě rovného postavení účastníků podle § 36 odst. 1 s. ř. s. Má-li být tímto ustanovením založeno konkrétní subjektivní právo stěžovatele na odborné zastoupení osobou s právnickým vzděláním v řízení před soudem, pak toto právo je toliko právem na zástupce, jímž může být i advokát, nikoli však právem na konkrétního zástupce, kterého osoba navrhuje ustanovení zástupce ve svém návrhu označuje.

Jak již Nejvyšší správní soud opakovaně judikoval, právo žalobce na odborné zastoupení osobou s právnickým vzděláním v řízení před soudem je toliko právo na zástupce, jímž může být i advokát, nikoli však právo na konkrétního zástupce, kterého žalobce označil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2005, č. j. 6 Ads 64/2005 - 25, publ. Pod č. 1372/2007 Sb. NSS). Ustanovil-li městský soud žalobci na základě jeho návrhu zástupce z řad advokátů, pak tak učinil v souladu s právní úpravou a návrh žalobce, aby usnesení o ustanovení advokáta Mgr. Eduarda Beneše bylo zrušeno a aby mu byl ustanoven zástupcem advokát JUDr. Vohánka, tedy není důvodný.

Nejvyššímu správnímu soudu je známo z jeho rozhodovací činnosti, že u Městského soudu v Praze je vedeno na desítky sporů ve věci stěžovatele. Požaduje-li pak v nich zastoupení advokátem, je logické a racionální, pokud soud zastupováním ex officio v tolika věcech nezatíží jednoho a téhož advokáta (v podstatě by tak v ostatním zablokoval nebo přinejmenším podstatně omezil výkon jeho praxe) a namísto toho zastupování rozmělní mezi advokátů několik.

Má-li tedy stěžovatel za to, že ustanovení advokáta Mgr. Eduarda Beneše je nezákonné, případně že mu lze vytknout jakoukoli jinou nesprávnost, jež by se stěžovatele dotkla na jeho právech, Nejvyšší správní soud tomuto tvrzení nepřisvědčuje.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo Ministerstva práce a sociálních věcí na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu